

Dâhilî bilgileri nurlandırmak

Ankara/Polatlı'dan Sibel Pektaş: “Mesnevî-i Nuriye, sayfa 105'te geçen: ‘Afakî malûmat, yani hariçten, uzaklardan alınan malûmat, evham ve vesveselerden hali olamıyor. Amma bizzat vicdanî bir şuura mahal olan enfüsî ve dâhili malûmat ise, evham ve ihtimallerden temizdir. Binaenaleyh, merkezden muhite, dâhilden harice bakmak lâzımdır.’ cümlesini açıklar mısınız?”

Risâle-i Nur'un bazı kısımları, diğer bazı kısımlarını tefsir edip açıklıyor veya ipuçları veriyor. Bahsettiğiniz bu paragrafı, Asa-yı Musa'nın Dördüncü Meselesi ile birlikte okumak lâzım. Dördüncü Mesele'de Bediüzzaman, insanın ilgi duyduğu daireleri önem sırasına koyuyor. En büyük ve ehemmiyetli ve daimi vazifenin en küçük daire olan kalp ve mide dairesinde bulunduğunu bildiriyor.¹ Yani mideyi helâl rızıklarla beslemek, kalbi de imanî bilgilerle beslemek, ömür boyu bitmeyen en büyük vazifemizdir. Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) “İmanınızı ‘La ilahe illallah’ kelimesiyle yenileyiniz”² buyuruyor.

Sürekli yenilenen imanî bilgilerle beslenen kalp, evham ve ihtimallerden, hayal ve vesveselerden, şüphe ve tereddütlerden arınır. Böyle bir kalbe hâricî bir bilgi gelse, bunu imanî bilgisiyle yoğurarak alır. Meselâ Halley kuyruklu yıldızının bomba olup patlayacağı bilgisi gelse, o bu haberden korkmaz, Allah'a tevekkül eder, hayreti ve imanı artar. Bu meseleyi Bediüzzaman Sözler'de şöyle ifade ediyor: “Tam münevverü'l-kalb bir âbidi, küre-i arz bomba olup patlasa, ihtimâldir ki, onu korkutmaz. Belki hârika bir kudret-i Samedâniyeyi, lezzetli bir hayret ile seyredecek.”³ Yukarıdaki cümle ile birlikte düşünürsek: Önce, merkezde ve dâhilde bulunan kalbi iman ile tezyin etmek; sonra bu tezyinatla harice bakmak gerekir. Aksi takdirde hariçten gelen bilgiler, evham, vesvese ve korkuları arttırmaktan başka işe yaramaz.

BİR CENNET TAŞI: SAHRET

Manisa / Turgutlu'dan Zeynep Avcı: "11. Şuâ Melaike bahsinde geçen 'sahret' ve 'hut' ne demektir?"

Bediüzzaman diyor ki: "Cennetten getirilen ve fâni küre-i arzın bâki bir temel taşı olmak, yani ileride bâki Cennete bir kısmını devretmeye bir işaret için 'sahret' namında uhrevî bir madde, bir hakikat gönderilip Sevr ve Hut meleklerine bir nokta-i istinat edilmiş diye Benî İsrail'in eski peygamberlerinden rivayet var ve İbn-i Abbas'tan dahi mervîdir." 4

Sahret taşı Kudüs'te Mescid-i Aksa'da bulunan ve cennetten geldiği rivayet edilen bir taştır. Sahretullah da denmiştir. Rivayete göre, Peygamber Efendimiz (asm) mi'racı çıkarken bu uhrevî kayanın üzerinden hareket etmiştir. Kendileriyle birlikte yükselmeye başlayınca Peygamber Efendimiz'in (asm) işaretiyle duran bu kaya, havada asılı kalmıştır. Bu sebeple bu kayaya "Hacer-i Muallak" (Asılı taş) da denmiştir. Sahret taşının bu dünyanın baki âleme dönüşmesinde bir esas olacağı rivayeti vardır.

Sevr ve Hut ise dünyanın her türlü işlerine nezaret eden iki melektir. Hazret-i Mikail Aleyhisselâma bağlıdırlar. Sahret taşı, Sevr ve Hut adlı meleklerin dünyaya nezaretlerine bir alâmet ve işarettir.

GIYBETİN SINIRLARI

Ümit Yılmaz: "Risâle-i Nur'da gıybet hakkında yazılan tanımda sadece, kişi orada olsa kerahet edip darılacaktı yazıyor. Bunu nasıl anlayacağız? Gıybet olması için en az iki kişinin konuşması gerekir mi? Karşıdaki kişinin gıybet edileni tanınması gerekli midir, isim verilmese gıybet olur mu? Kısacası gıybetin sınırları nedir?"

Gıybet, çoğunlukla yakamızı kurtaramadığımız bir günahımızdır. Kısaca, kişiyi küstürüp darılacak, üzüp incitecek her türlü "doğru sözü" gıyabında söylemek gıybettir. 5 En az iki kişinin konuşmasıyla meydana gelir. Eğer kişi kendi kendine zan yürütüyor, ama birinin yanında konuşmuyorsa buna gıybet değil, su-i zan denir. Su-i zan, gıybetten götüren yollardan biridir. İsim verilmese dahi, tanıtıcı sıfatlarla

belirli bir kişiden bahsedilmişse bu kişi hakkında gıybet yapılmış olur.

DUÂ

Ey Gafur-u Rahîm! Kalp ve mide dairemdeki büyük vazifeyi müdrîk kıl! Kalbimi ve aklımı iman nuru ile tenvir eyle! Midemi helâl rızıklarla ten'im eyle! Az amelimi daim ve halis eyle! Fani ömrümü bekaya ve likaya zarar verecek günah kirlerinden mahfuz kıl! Âmin!

Dipnotlar:

1- Şuâlar, s. 184; Asa-yı Musa, s. 20,

2- Müsned, 2:359; el-Münziri, et-terğib ve't-terhib, 2:415; Hakim, el-müstedrek, 4: 256,

3- Sözlere, s. 25,

4- Şuâlar, s. 236,

5- Mektûbât, s. 267.